

СТАНОВИЩЕ

по конкурс за заемане на академична длъжност „доцент” обявен от ”Св. Климент Охридски” (Обн. ДВ, бр. 44 от 29.05.2018 г.) по област на висше образование 3. Социални, стопански и правни науки, професионално направление 3.6. Право –Граждански и семейно право

на доц. д-р Анета Методиева Антонова, преподавател по гражданско и семейно право в Юридически факултет на ”Св. Климент Охридски”, катедра Гражданскоправни науки, член на научното жури

УВАЖАЕМИ ЧЛЕНОВЕ НА НАУЧНОТО ЖУРИ,

По обявения от ”Св. Климент Охридски” за доцент в професионално направление 3.6 Право, Гражданско и семейно право, участва един кандидат – главен асистент Красимир Любенов Димитров, доктор по право. При обявяването на конкурса са били спазени всички нормативни изисквания. Кандидатът е придобил образователна и научна степен доктор през 2011 г. Налице са предпоставките на чл. 29 от Закона за развитието на академичния състав на Република България.

Красимир Димитров е роден на 18.11.1967 г. в гр. Монтана. През 1992 г. завършва висшето си образование в юридическия факултет на Софийския университет ”Свети Климент Охридски”.

От 1992 г. работи като преподавател към катедра Гражданскоправни науки. Изнасял е лекционни курсове по Семейно и наследствено право в УНСС, Икономически университет Варна и ВТУ „Св. св. Кирил и Методий“.

Д-р Димитров от 2002 г. е член на Комисията за защита на личните данни. От 2009 г. работи като сътрудник към Комисията по правни въпроси на Народното събрание. През 2011 г. е отличен с почетния знак на Съюза на юристите в България за професионални постижения.

Д-р Димитров успешно е специализирал „Правни клиники“ във Вашингтон и Ню Йорк - 2002 г. Участвал е като експерт в редица работни групи: работна група за защита на личните данни в Европейския съюз, работни групи за изготвяне на законопроекти за изменение и допълнение на ЗННД, ГПК, ЗОП, ЗЗЛЧ и др.

Д-р Димитров е автор с интереси преди всичко в областта на семейното, наследственото право и нотариалното право, което се установява от издадените от него научни трудове.

В конкурса Красимир Димитров участва с една монография, участие в научен коментар, в практическо ръководство и статии. Те не преповтарят представените трудове за придобиване на научната и образователна степен „доктор“.

Сред научната продукция на кандидата особено място заема представеният от него монографичен труд „Нотариални производства“, който е в обем от 151 страници.

Научната новост на труда се състои в това, че за първи път у нас се анализират всички аспекти на правното явление „нотариални производства“ след регламентацията им с новия Гражданскопроцесуален кодекс. Разгледани са правните проблеми, свързани с нотариалните производства – по издаване на нотариални актове, нотариалните заверки, производствата, свързани със завещателните разпореждания, както и относно нищожните и неистински нотариални удостоверения, поправката и обезсилването на последните.

Актуалният характер на избраната от автора тема е безспорен. Той се предпоставя както от необходимостта от задълбочено изследване на правната уредба на нотариалните производства и нейното усъвършенстване, така и от обобщаване на богатата нотариална практика, свързана с това производство.

Изложението е структурирано в седем глави. Систематиката на автора като цяло е логична и следва да бъде споделена. Тя е съобразена със спецификата на изследваното правно явление.

В глава първа авторът е разгледал правната същност на нотариалните производства и въведените от законодателя общи правила за тях, свързани със субектите в нотариалните производства; време и място на извършване на нотариалните производства; спиране, прекратяване и отказ от извършване на нотариални производства.

В глава втора се изследва нотариалният акт – същност, производство по издаване. Разгледани са въпросите относно проверката на самоличността на участниците в производството, съдържанието на проекта на нотариален акт, на правото на собственост на праводателя.

Глава трета е посветена на констативните нотариални актове. Отделено е място на правната същност на конститутивния нотариален акт, приложното му поле и особеностите в производството по неговото издаване.

В глава четвърта авторът разглежда нотариалните заверки – нотариалното удостоверяване на подписа, съдържанието и датата на частен документ, както и нотариалното удостоверяване на верността на преписи и извлечения на документи и книжа. Изследвани са въпросите относно изготвянето на нотариалните покани и констативните протоколи.

Глава пета е посветена на нотариалните производства, свързани със завещателните разпореждания - изготвяне на нотариално завещание, предаване за съхранение на саморъчно завещание, както и неговото обявяване.

В глава шеста и седма са изследвани въпросите, свързани с пороци на нотариалните удостоверения, както и с тяхната поправка и обезсилване.

Монографичният труд на д-р Красимир Димитров разкрива редица ценни научни приноси.

Научен принос на труда е изводът, че определящо за нотариалните производства е наличието на материална нотариална компетентност в определено лице и даденото с оглед това определение за нотариално производство.

Достойнство на труда е отграничаването на нотариалните удостоверения от волеизявленията като правно явление.

Интерес представлява изследването на правната природа на нотариалния акт и направеният извод, че с изключение на хипотезата на чл. 18 ЗЗД, в останалите случаи той играе ролята на форма на доказване на сделката.

Приносен характер има разглеждането на констативните нотариални актове за правни сделки. Следва да се сподели тезата на автора, че те не удостоверяват юридически факти, а субективни вещни права. В тях се възпроизвежда не възприятие на нотариалния орган, а негови правни изводи относно съществуването или несъществуването на вещно право върху недвижим имот.

Внимание заслужава становището, че не може да се приеме съществуването на удостоверение „невръчване на нотариална покана“ .

Приносни моменти разкрива и изследването на поправката на нотариално удостоверение. Следва да се подкрепи тезата на автора, че поправката може да се извърши както от нотариуса, осъществил производството по издаването на непълния, неточен нотариален акт, така и от друг нотариус от същия район на действие .

Трудът отговаря на законовите и научните изисквания за монография за получаване на академичната длъжност “доцент” .

Към труда биха могли да се направят някои препоръки, които само биха го обогатили, като напр. да се включи повече съдебна практика. Научната и практическа стойност на труда би нараснала, ако в него се разгледат нотариалните удостоверения, свързани с дейността на търговските дружества и търговските сделки, като прехвърляне на дружествени дялове в ООД, прехвърляне на търговско предприятие, констативни протоколи от общи събрания на АД, упълномощаване на прокурист. Би могло да се направи съпоставително проучване с оглед нормативни разрешения на разглежданите въпроси в други законодателства.

За участие в конкурса доктор Димитров е представил няколко задълбочени публикации по номенклатурата на конкурса за доцент, които също съдържат научни качества и обогатяват правната теория.

В научните трудове на Красимир Димитров е демонстрирал своите възможности да формулира и аргументира научните си тези. Повечето от разработките имат и голямо практическо значение.

Предвид гореизложеното, изразявам положителното си становище и подкрепя за кандидатурата на главен асистент д-р Красимир Любенов Димитров за заемане на академична длъжност „доцент“ по научно направление 3.6 ПРАВО (Гражданско и семейно право).

Член на научното жури: _____
(доц. д-р Анета Антонова)